

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת וישב
שנת תשפ"ו

גליון
קל"ד

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

דער קינד אין זיין וועלט

יעדן קינד.

מיט א קורצע שמועס מיט א קינד, קען מען כאפן זיין הארץ ער זאל זיך וועלן אויפפירן וואויל, דעריבער איז זייער וויכטיג מען זאל כאפן א שמועס מיט יעדן קינד פון צייט צו צייט. א שמועס מיינט נישט פון א האלבן שעה, און אפילו נישט פון צען מינוט, עס איז גענוג א שמועס פון אפאר ווערטער, מען פֿרעגט דעם קינד: **"וואס טוט זיך? וואס הערט זיך? וואס מאכסטו?"** ווייל ווען א קינד זעט ווי זיין מלמד אינטערעסירט זיך אין אים, מאכט דאס ער זאל זיך וועלן אויפפירן וואויל.

אויך קען דער שמועס צוהעלפן אז דאס קינד זאל זיך עפענען פארן מלמד און דערציילן אויב עס שטערט אים עפעס. א מלמד פון די דריי יעריגע קינדער האט מיר דערציילט אז א אינגל פון זיין כּתה איז איין טאג געווען זייער לעבעדיג, ער האט געשלאגן אנדערע קינדער און געמאכט קריגערייען, האט ער צוגערופן דעם קינד אין א זייט און אים פֿארגעהאלטן: **"פֿארוואס שלאגסטו אנדערע קינדער?"** זאגט דער קינד: **"דער רבי זאל מיר נישט שלאגן, ווייל מען שלאגט מיר שוין אינדערהיים וועגן אים בין נישט וואויל ווען מען הייסט מיר גיין שלאפן."** האט דער מלמד שוין פינקטליך פֿארשטאנען פֿארוואס דאס קינד איז אזוי שווער אין כּתה, ווייל ווען א דריי יעריג קינד זאגט אזעלכע ווערטער, מיינט דאס אז ער ליידט נעבעך זייער שטארק אינדערהיים פון זיינע עלטערן.

די חברה'לייט קענען ווערן די בעסטע קינדער

דער מנהל לאזט מיר יעדן טאג איבער א הודעה מיט אלע נייעס וואס איז געווען אין חדר. איין טאג דערציילט ער אז מען קען

מיטן מלמד. קינדער קומען אין חדר בלויז וועגן איין סיבה, ווייל די מאמע האט זיי ארויפגעלייגט אויפן פֿאס און די פֿאס האט זיי געפֿירט אין חדר...

ווען א מלמד זיצט אין כּתה און עס זעט אים אויס אויף אפאר קינדער אז זיי האבן דא א ציל אים צו מצער זיין און ארויסנעמען זיינע קישקעס... זאל ער וויסן אז עס איז בלויז אן איינערדעניש, ווייל די קינדער האבן גארנישט קעגן דעם מלמד, זיי ווילן פֿשוט טון דאס וואס דער מלמד האט אויך געוואלט טון אלס קינד ווען ער איז געזיצן אין חדר... די קינדער וואס עס קוקט אויס אז זיי ווילן דיך אויסרייסן, מיינען באַמת גארנישט, זיי זענען פֿשוט קינדער, און קינדער האבן זיך ליב צו שפֿילן און פֿארברענגען.

איך געדענק נאך פינקטליך ווי שטארק איך האב ליב געהאט זיך צו שפֿילן אין חדר; אויפֿן וואנט אין מיין כּתה האט געהאנגען א גרויסע זייגער, איך האב א גאנצן טאג געקוקט אויף דעם, און איך האב עס געמאכט מיט חכמה כּדי מיין מלמד זאל מיר נישט קענען פֿארהאלטן: **"אה, דו קוקסט שוין ווייטער אויפֿן זייגער, דו ווילסט שוין ארויסגיין, דו האלסט נישט ביים לערנען..."** אבער איך האב נאר געטראכט: **"ווען גייט שוין ווערן הפֿסקה? ווען ווערט שוין מיטאג און מען גייט שוין קענען שפֿילן."**

יעדעס קינד האט זיך זיין וועג ווי אזוי ער טראכט, און זיין וועג ווי אזוי ער לעבט זיך אין זיין וועלט, אבער עס מיינט נישט אז דאס קינד איז א שלעכט קינד.

מיט א קורצע שמועס קען מען כאפן א קינד'ס הארץ

טייערע מלמדים, בעסט דעם אייבערשטן עטץ זאלטס ליב האבן די קינדער, טרעפֿן גוטס אין יעדן קינד און טרעפֿן א מהלך צו

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פֿרשת עקב שנת תשפ"ד לפֿרט קטן.

מחזק זיין מלמדים איז ביי מיר די חשוב'סטע זאך

טייערע מלמדים, עס איז פֿאר מיר א גרויסע זכיה אז איך קען ענק מחזק זיין און האבן א חלק אין ענקער הייליגע ארבעט.

במשך דעם טאג טו איך מיטן אייבערשטנס הילף אסאך זאכן, און יעדע זאך איז ביי מיר זייער חשוב, אבער דאס אז איך קען אראפנעמען אפאר מינוט פונעם טאג צו מחזק זיין די טייערע מלמדים - איז ביי מיר די חשוב'סטע זאך.

מען זעט אין די גמרא (שבת קיח:) אז דער הייליגער תנא רבי יוסי האט געבעטן דעם אייבערשטן: **"יהא חלקי מאכלי שלש סעודות בשבת"**, איך וויל האבן א חלק מיט די מענטשן וואס עסן שבת דריי סעודות, נאך האט ער געזאגט: **"יהא חלקי ממתפללים עם דמדומי חמה"**, איך וויל האבן א חלק מיט די וואס דאווענען ותקין, און אזוי האט דער הייליגער תנא רבי יוסי געזאגט נאך עטליכע זאכן מיט וואס ער וויל האבן א חלק. איך בעט דעם אייבערשטן: **"יהא חלקי - איך וויל האבן א חלק מיט די מענטשן וואס לערנען מיט אידישע קינדער פֿארן אייבערשטנס וועגן."**

פֿארוואס קומען קינדער אין חדר?

טייערע מלמדים. אסאך מאל בויעט זיך א מלמד אויף א בנן אין זיין מח אויף א קינד, אז דער קינד קומט אין חדר נאר כּדי מיר אונטער צו ברענגען, מיר אויסצורייסן און מלחמה האלטן קעגן מיר, זאלט עטץ וויסן אז דאס איז נישט ריכטיג; קיין איין קינד קומט נישט אין חדר כּדי צו פֿירן א מלחמה

זיך נישט אן עצה געבן מיט איין אינגל, און ער זאגט מיר דער נאמען פונעם קינד; דער אינגל איז א לעבעדיגער און א חברה'מאן... טראכט איך צו זיך: 'אזא שאד אז מען מוטשעט זיך מיט דעם קינד, מען דארף פשוט נאנט ווערן מיט אים, און רעדן צו אים אויף זיין שפראך, און ער גייט ווערן דער בעסטער תלמיד'.

ווען איך בין געווען א מלמד, האב איך געדארפט בעטן דעם אייבערשטן פאר די 'מצינים' וואס זענען געזיצן א גאנצן טאג מיט די הענט אויפן טיש און זיי האבן זיך נישט גערירט פון פלאץ - אז זיי זאלן אויך האבן חן אין מיינע אויגן; די לעבעדיגע חברה'לייט זענען געווען מיינע בעסטע תלמידים, ווייל איין מאל מען ווערט נאנט מיט זיי, שטעלן זיי זיך צו און זיי ווערן זייער געטריי פארן מלמד.

אלס קינד בין איך אויך געווען פון די לעבעדיגע חברה'לייט; איך בין געווען צווישן די קינדער וואס דער מלמד וואס האט געלערנט מיט אונז למודי חול האט זיך געמוטשעט מיט אונז, ביז מיינ טאטע שליט"א האט מיר געהייסן אהיימקומען נאכמיטאג בעפאר למודי חול, איך זאל זיצן געבן אים אין כולל. [אין מיינע קינדער יארן איז דער מצב ביי למודי חול געווען נישט ווי עס דארף צו זיין, מען פלעגט נעמען נישט היימישע מלמדים און די קינדער פלעגן זיך פירן מיט גרויס חוצפה, און זיי האבן נישט געוואוסט ווי אזוי מען קען דאס אפשטעלן; אנשטאט מחנה זיין די קינדער מען זאל דאס נישט טון, האט מען זיך ארומגעשלאגן מיט די קינדער טאג איין און טאג אויס. זיי האבן נישט געוואוסט אז אלעס איז תלוי אין מוח; א מלמד וואס איז זיכער ביי זיך אין מוח אז די קינדער גייען אים פאלגן און מען גייט זיצן שוין און שטיל, און ער פארלאנגט עס פון די קינדער נאכאמאל און נאכאמאל, קען באווייזן אוועקצושטעלן גאר א שטארקע דרך ארץ אין כחה].

לופטער זיך אויס, און זי בלייבט די בעסטע קינד

עס איז געווען א שיינע מעשה אין בית פיגא. איינע פון די לערערנס איז איין טאג אנגעקומען אין שולע און זי זעט ווי איין קינד שטייט אינדרויסן פון כחה, זי וויל נישט אריינגיין, פֿרעגט איר די לערערין: "פארנוואס גייסט נישט אריין אין כחה?" זאגט דאס קינד: "ווייל עס איז זייער הייס אין כחה", האט איר די לערערין געזאגט: "גיי שנעל ארויף אויפן דאך, לופטער זיך אביסל אויס, און קום שנעל צוריק אריין אין כחה".

ווען די אנדערע לערערנס האבן

געהערט די מעשה, זענען זיי געווארן זייער איבערגענומען. ווייל מען וואלט דאך געקענט מאכן א גאנצע קריגעריי מיט דעם קינד; וואס הייסט אז עס איז הייס? נאר פאר דיר איז הייס? פאר די אנדערע קינדער איז נישט הייס? און עס וואלט שוין געווארן א גאנצע מלחמה צווישן דאס קינד און די לערערין, און די מאמע וואלט שוין געדארפט אנרופן די לערערין און די מנהלת... אבער ברוך השם אז די לערערין האט געהאט שכל, די לערערין האט געדענקט אז דאס קינד איז נישט געקומען זיך קריגן מיט איר, זי איז פשוט א קינד און זי לעבט זיך אין איר וועלט, און יעצט איז איר אויסגעקומען אז עס איז איר הייס... האט זי איר ארויפגעשיקט אויפן דאך זיך אויסצולופטערן, און זי איז ווייטער געבליבן די בעסטע קינד פון כחה.

עס קומט זיך אים גאר א גוט ווארט

טייערע מלמדים, זייער אסאך מאל ווען א קינד טוט נישט עפעס וואס מען דארף, טראכט מען גלייך: 'מן הסתם פירט ער זיך אזוי אויף, ווייל ער וויל מיר אויפֿרעגן, מען טאר זיך אבער נישט פארלאזן אויף די אייגענע בליק, מען דארף פֿרעגן דעם קינד: "פארנוואס האסטו דאס געטון?" און רוב מאל וועט זיך ארויסשטעלן אז ער האט עס געטון וועגן גאר אן אנדערע סיבה.

צום ביישפיל, ווען א מלמד הייסט יעדער זאל אויפמישן די סידור, און יעדער מישט אויף זיין סידור אויסער איין אינגל, טראכט שוין דער מלמד אז דער אינגל בלאזט אויף אים, און מען טראכט שוין ווי אזוי אים צו קנס'ענען, למעשה אויב וועט מען פֿרעגן דעם קינד: "פארנוואס עפנסטו נישט אויף דיין סידור?" קען זיך ארויסשטעלן אז דאס קינד וועט ענטפערן מיטן גאנצן תמימות: "איך בין טמא, איך האב זיך נאכנישט געוואשן מיינע הענט און איך ווייס נישט אויב איך מעג עפענען די סידור"... קומט אויס אז דאס קינד האט דא בכלל נישט געמיינט קיין שלעכטס, עס קומט זיך אים גאר א גוט ווארט ווי שוין ער געבט זיך אכטונג זיינע הענט זאלן זיין ריין בשעת מען דאווענט.

ער מיינט גארנישט, ער האט אן אייטער פינטל

הערט א שיינע מעשה וואס האט פאסירט ביי אונז אין מוסד. איין טאג איז א מלמד אריינגעקומען אין כחה און ער זעט אז איין קינד בלייבט שטיין ביי זיין פלאץ, ער וויל זיך נישט אראפזעצן, דער מלמד האט גלייך געמאכט א חשבון אז דער קינד וויל זיך דא

אפֿרעכענען מיט אים, ווייל ער האט נעכטן געבעטן פונעם מלמד מען זאל אים טוישן א פלאץ, און דער מלמד האט נישט מסכים געווען, דערפאר זעצט ער זיך נישט היינט אראפ. דער מלמד האט געטראכט: 'איך גיי זיין גענוג קלוג נישט צו מאכן פון דעם א גאנצע עסק, איך וועל זיך מאכן כאילו איך זע נישט ווי ער שטייט', אבער אינעווייניג אין זיין הארץ האט זיך אנגעצינדן אזוי ווי אזא קליינע הייס וואסער קעסל פון פֿעס.

אינצווישן איז דער מנהל אריינגעקומען אין כחה, ער געבט א פֿרעג דעם מלמד שטילערהייט: "וואס איז די מעשה מיט דעם קינד?" זאגט דער מלמד: "ער בלאזט אויף מיר ווייל נעכטן האט ער געוואלט טוישן א פלאץ און איך האב אים נישט געלאזט, און איך טראכט אז ענדערש וועל איך זיך נישט וואסענדיג מאכן פון אים ווי איידער איך זאל אים הייסן זיך אראפזעצן, און ער וועט מיר דאך נישט פאלגן, און עס וועט ווערן א גאנצע קריגעריי צווישן אונז".

שפעטער האט דער מנהל געטראפן דעם קינד אינדרויסן, פֿרעגט ער אים: "פארנוואס ביסטו נישט געזיצן געהעריג אין כחה?" זאגט דער קינד: "ווייל איך האב אן אייטער פינטל, און איך האב שרעקליכע יסורים ווען איך זיך דערויף".

קוקטס וואס דא גייט פאר; דער מלמד וויל זיך נישט קריגן מיט א קינד, דערפאר מאכט ער זיך נישט וואסענדיג פונעם קינד, און למעשה איז דאס אויך א שטיקל קריגעריי, ווייל אינגארין א קינד טוט אויך וויי פארן קינד, דאס רופט זיך א שטילע קריג. און באמת האט דאס קינד דא גארנישט געמיינט צו טון עפעס קעגן דעם מלמד. דער מלמד וואלט אים געדארפט פֿרעגן שטילערהייט: "פארנוואס זעצטו זיך נישט אראפ? עפעס שטערט דיר? דיין פוס טוט דיר וויי?"

דער בחור וויל שוין וואשן זיינע וועש...

הערט נאך א מעשה וואס האט פאסירט ביי אונז אין ישיבה. א טאג נאך תשעה באב איז א בחור אריין געקומען אין ישיבה זייער שפֿעט, עס איז שוין געווען נאך חצות, און דער מגיד שיעור באמערקט ווי א בחור גייט צו צו ענעם בחור און ער פֿרעגט אים הויך אויפן קול: "ווען איז חצות?!" דער מגיד שיעור איז געווארן זייער צעקאכט, ער האט גלייך געטראכט צו זיך: 'פארנוואס מישט ער זיך אריין אין זאכן וואס האט נישט מיט אים, ער פארשעמט א בחור בֿרבים פארן קומען שפֿעט אין ישיבה, עד כאן, מען מוז שוין מסדר זיין

געשלאגן. מוהרא"ש איז גלייך געווארן זייער איבערגענומען, ער האט אריינגערופן דעם צווייטן בחור, און ער פרעגט אים: "פארוואס שלאגסטו א בחור?!" זאגט ער פאר מוהרא"ש: "ער האט מיר דערשטיקט און איך האב נישט געקענט אטעמען, האב איך אים געגעבן א קליינע זעץ אין זיין נאז אז ער זאל מיר אפלאזן, און עס האט אים אנגעהויבן בלוטן פון זיין נאז..."

מוהרא"ש האט דאס דערציילט פאר אונז צו ווייזן ווי מען דארף פאלגן די תורה און הערן ביידע זייטן, אפילו עס זעט אויס ממש ווי מען ווייסט דעם אמת.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן אסאך הצלחה און סייעתא דשמיא, אמן.

די מעשה האט פאסירט מיט א בחור, איז דאך א כל שכן וכל שכן ביי קינדער, אז מען קען נישט באשטראפן א קינד איידער מען רעדט צום קינד און מען פרעגט אים אויס זיין צד פון די מעשה.

נישט ווערן איבערגענומען פון רחמנות'דיגע געפילן

מוהרא"ש האט דערציילט: אמאל איז א בחור - א תלמיד פון זיין ישיבה, אריינגעקומען צו אים, און עס האט געגאסן בלוט פון זיין נאז, זיין גאנצע העמד איז געווען רוט פון בלוט, עס האט אויסגעקוקט ווי איינער האט אים גע'רצח'ט, מוהרא"ש פרעגט אים: "וואס איז געשען?" ווייזט ער אויף א צווייטן בחור פון ישיבה אז יענער האט אים

דעם בחור! דער מגיד שיעור האט זיך אבער גלייך דערמאנט דער כלל אז מען קען נישט נעמען קיין שריט פארן פרעגן, גייט ער צו צום בחור און פרעגט אים פריינאט: "פארוואס פרעגסטו אים ווען עס איז חצות?!" ענטפערט דער בחור: "ווייל איך וויל וויסן אויב מען מעג שוין וואשן וועט נאך די ניין טעג!"

עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער בחור האט נישט געמיינט צו זאגן מוסר פאר דעם בחור וואס איז געקומען שפעט, נאר אזוי ווי עס איז געווען מוצאי תשעה באב און מען פירט זיך צו ווארטן ביז חצות צו וואשן וועט (פמבאר בשלחן ערוך אורח חיים סימן תקנ"ח, סעיף א', בטורי זהב וימנו אברהם שם), האט ער געפרעגט אויב עס איז שוין חצות, און מען מעג שוין וואשן וועט.

בריון פון חינוך

פֿינעם ראש ישיבה שליט"א

חנוכה איז א יום טוב פון חינוך הבנים והבנות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, י"ד כסליו, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

עס קומט שוין די הייליגע חנוכה טעג, דער הייליגער יום טוב.

מוהרא"ש האט זייער אסאך גערעדט מיט אונז אז חנוכה איז א יום טוב פון חינוך הבנים והבנות, דעריבער דארף מען זייער אכטונג געבן צו זיין צייטליך אין שטוב צינדן מיט די אינגלעך ביים זמן, זעקס אזייער זאלסטו שוין שטיין מיטן שמך זאגן דעם לשם יחוד; מאך אלע הכנות פאראויס, מקנה וכדומה, אלעס זאלסטו טון פריער אין טאג אז ביים זמן זאלסטו שוין צינדן.

זיין ביי די ליכט; קודם זינג די זמירות, נאכדעם זאלסטו דערציילן דינע קינדער פון די גס חנוכה און אונזער גס אז מיר ווייסן פון רבי'ן, נאכדעם זאלסטו זיך מתבודד זיין; מוהרא"ש זאגט, ביי די לעכט איז א צייט פון פועל'ן ישועות.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת מקץ תשפ"ב)

מיט שמחה.

אפשר ווייל דו שרייבסט אויף דיין ווייב איז נישטא קיין ברכה אין דיין געלט?

גיי שריי צום אייבערשטן: "אייבערשטער איך האב מיט די גערווען און איך גיס עס אויס אין שטוב, הצלינו, ראטעווע מיר".

איך זאג דיר צו, אז דו וועסט רעדן פון היינט אן שוין אין שטוב מיט דיין ווייב - וועסטו ביז א קורצע צייט ארויסגיין פון אלע חובות און האבן גרויס שפע.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פרייליכן חנוכה.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת מקץ תשפ"ד)

חנוכה, א יום טוב מיט די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישלח, כ"א כסליו, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

מיר קומען גענטער צום הייליגן יום טוב חנוכה; חנוכה איז א צייט פון חינוך, טון דאס פארקערטע וואס די יונג האבן געוואלט טון - אויסרייסן די אמונה; דארפן

מאך נישט קיין אנגעצויגענע מצב אין שטוב

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת וישלח, כ"ד כסליו, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

דיין ווייב ליידט פון דיר, און נאך מער ליידט זי ווען עס קומט די הייליגע צייטן ווי שבת און יום טוב; דו מאכסט די גאנצע שטוב פאר איין שטיק גערווען, דו פאללאנגסט די שטוב זאל זיין ריין צוזאמגענומען, דו פאללאנגסט פון איר זי זאל זיין גרייט ווען דו ווערסט גרייט, און אז זי קען נישט זיין אזוי שנעל און גרייט ווען דו ווערסט גרייט - הייבסטו אן שרייען השם ישמרינו, די קינדער כאפן א שרעק, דו מאכסט משוגע די גאנצע הויז.

איך בעט דיר זייער, מאך נישט קיין אנגעצויגענע מצב אין שטוב, חנוכה איז א פרייליכע צייט, שבת און יום טוב איז א צייט וואס די שכינה הקדושה קומט אין אידישע שטיבער, און מיט פֿעס פארטרייבט מען איר.

אז דו קומסט אהיים און זאכן פליען, עס איז נישטא קיין זכר פון חנוכה - זאלסטו ארויפגיין דינע ערקל און העלפן; העלף איר מיט די קינדער, העלף רוימען די שטוב

מיר אריינברענגען אַמונה אין אונזערע קינדער.

מוהרא"ש האט מקפיד געווען מען זאל נישט אַנוועקפארן חנוכה קיין אומאן ווען מען האט קליינע קינדער, ווייל קינדער דארפן באקומען אַ חינוך, זען ווי די טאטע צינדט אַן די מנוחה.

זע אַנוועקצולייגן אַלע זיינע באשעפטיגונגען, זאלסט זיין צייטליך אין שטוב אַנצוצינדן די מנוחה ביים זמן מיט זיינע קינדער. וואש זיך די הענט פאר'ן צינדן און וואש די הענט פון די קינדער, גרייט אַן אַ מנוחה פאר יעדן קינד; מיידלעך צינדן נישט, נאר אינגלעך (קליינע מיידלעך קענען צינדן). טו זיך אַן אַ שטריימל און בעקייטשע, זינג די זמירות און זיי זיך מתבודד. טאגן מיט זיינע קינדער להודות ולהלל לשמך הגדול, על נסיד ועל נפלאותיך ועל ישועתיך.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישב תשפ"א)

צינד די מנוחה מיט שמחה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וישלח, י"ד כסליו, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער הארציגער ... גרו יאיר

עס קומט שוין דער הייליגער יום טוב חנוכה, מיר גייען אַנצוצינדן די הייליגע ליכט. ביי אונז איז דער מנהג אַז מיר טוען אַן שטריימל און בעקייטשע, מען וואשט די הענט (אַז מען איז זוכה צו כאפן אַ טבילה - איז גאר גוט), מען זאגט די לשם יחוד, און נאכן צינדן זיצט מען כאטשיג אַ האלבע שעה, מען זינגט זמירות און מען איז זיך מתבודד; מען בעט פאר זיך, מען בעט פאר

די קינדער און פאר אַלע אידן.

עס איז וויכטיג צו געדענקען אַז בשעת די קינדער זיצן ביי די ליכט זאל זיין אַ פרייליכע אַטמאספערע, זינגען און טאנצן, פאטשן און קלאטשן, עס מוז צוגיין מיט גרויס שמחה. און שפעטער, ווען די קינדער לייגן זיך שלאפן - קען מען זיך אַנוועקזעצן מיט אַ לקוטי תפלות און בעטן און וויינען.

אַז דו וועסט צינדן מיט שמחה - וועט שיינען אויף דיר די אור הגנוז וואס ווערט נתגלה ביים צינדן די הייליגע ליכט.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת וישב תשפ"ד)

אַז דו וועסט מאכן די מצוות פרייליך, וועלן זיינע קינדער בלייבן שטארק מיט די מצוות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מקץ, כ"ה כסליו, א' דחנוכה, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

דאנק און לויב דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער טוט מיט דיר. געב זיך אַ בארעכען וואס גייט פאר מיט דיר, ווי גוט דער אייבערשטער איז צו דיר, מאך זיך אַ שנעלע חשבון, וויפיל ביסטו שולדיג דעם אייבערשטן אויף זיינע חסדים... וויפיל מיר וועלן דאנקען - וועלן מיר נישט קענען גענוג דאנקען פאר זיינע חסדים.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב): "מי חנכה הם ימי הודאה", די חנוכה טעג איז אַ צייט פון דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די חסד וואס ער טוט מיט אונז, און ווי מער מען דאנקט אים, ווי מער מען לויבט אים - ווערט מען מער גענטער צו אים.

ווען דו צינדסט די מנוחה - צינד מיט שמחה; מאך נישט קיין געווען מיט קיין לחץ, אויף דעם זאלסטו זיך דאס מערסטע פארלייגן. געדענק, גארנישט מוז זיין, גארנישט דארף זיין, נאר אויף איין זאך זאלסטו זיך פארלייגן מיט אַלע זיינע כוחות - אויף שמחה; זיך פרייען מיטן אייבערשטן און זיך פרייען מיט די תורה.

אונזי דארף מען מקפיד זיין אויף הלכה, צו צינדן אין צייט ביים זמן, אבער אַז מען קומט אהיים און זאכן זענען נישט גרייט - טאר מען נישט ווערן כבד, שלאגן און שרייען. אַז דו וועסט מאכן די מצוות פרייליך - וועלן זיינע קינדער ליב האבן די מצוות, זיי וועלן בלייבן שטארק מיט די מצוות.

אַזוי אויף די זמירות איז זייער אַ וויכטיגע זאך, אבער נאר אַז דאס איז אַן געווען, מען טאר נישט ציפן די קינדער ווען זיי זינגען נישט מיט, מען קען נישט און מען טאר נישט מאכן פון די מצוות אַ צייט פון שלאגן און טערארעזירן, עס דארף זיין מיט אַ שמחה וד"ל.

אַ פרייליכן ליכטיגן חנוכה.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת מקץ תשפ"ג)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אַלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 1-2-4-2

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבנטליך דעם גליין, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370